

Vreemde snuiters

Vrolijk spel in twee bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VREEMDE SNUITERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Richard van Harmelen - notaris, ca 45 jaar

Josefien - zijn vrouw, ca 43 jaar

Angelique - hun dochter, ca 19 jaar

Freddy - haar vriend, ca 25 jaar

Mien - de dienstmaagd, ca 35 jaar

Hannes Kooij - agrariër, ca 60 jaar

Kee - zijn vrouw, ca 55 jaar

Jan - hun zoon, ca 23 jaar

Carolien - vriendin van Josefien, ca 35 jaar

PERSOONSBESCHRIJVING:

Richard: Gemoedelijke vent, gemakkelijk te beïnvloeden.

Josefien: Gastvrije vrouw met een helder verstand.

Angelique: Hooghartig en ondankbaar.

Freddy: Onuitstaanbaar, over het paard getilde jongeman.

Mien: Mopperkont, lijkt dom maar is iedereen te slim af.

Hannes: 'n Beste vent. Harde werker geweest. Niet zo dom als hij er uit ziet.

Kee: Verplaatst zich bij haar werk altijd op 'n draf. Speelt een domme boerin, maar dat is een pose.

Jan: Bij nader inzien 'n pientere boerenknaap. Ruwe bolster, blanke pit.

Carolien: 'n "Kak"madam, met een hete aardappel in de mond. Is altijd

overdreven enthousiast, maar dan wel op de verkeerde manier.
Mannenverslindster.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de weelderig ingerichte huiskamer van de familie van Harmelen. De deur rechtsachter gaat naar de hal en de bovenverdieping. De deur rechtsvoor naar de werkkamer van meneer. Tussen beide deuren een t.v. meubel met inhoud. Linksachter is de deur naar de keuken. Midden in de achterwand bevinden zich dubbele tuindeuren die het ge-hele stuk openstaan en ons een blik gunnen op een goed onderhouden tuin. Aan beide zijden van de tuindeuren staan hoog opgroeiende planten - zowel binnen als buiten - zodat het lijkt alsof de tuin zich naar binnen voortzet. Tegen de achterwand links staat een wandmeubel en rechts bevindt zich een goed gevuld, verlicht barmeubel. Links, bijna tegen de zijwand, staat een huiskamertafel met vier stoelen en rechts een twee- en driezitsbankstel met salontafel. Verder nog wat krukjes waar men op kan zitten, "dure" meesters aan de wanden en veel bloemen en planten.

TIJD:

Het gehele stuk speelt zich af op een zonnige Zaterdag in Juli.

Eerste bedrijf: ca 13.30 uur na de koffietafel.

Tweede bedrijf:

Eerste tafereel: ca 19.00 uur na de warme maaltijd.

Tweede tafereel: ongeveer drie uur later.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat staan de tuindeuren open. Richard en Josefiën zitten op het bankstel. Men heeft blijkbaar juist gekoffietafeld, want Mien ruimt de tafel af, loopt dus heen en weer met de vaat naar de keuken. Angelique staat wat verveeld in de tuindeuren en kijkt naar buiten.

RICHARD: Ik ben er steeds minder zeker van of we er wel goed aan hebben gedaan om de familie Kooij uit te nodigen.

ANGELIQUE: *(meewarig)* Goed aan gedaan? Ik vind het bespottelijk!

MIEN: Niemand wil waarschijnlijk mijn mening horen, maar...

RICHARD: Dat heb je goed begrepen, Mientje.

MIEN: Ik heb ook goed begrepen dat ik volgende week twee keer zo veel werk zal moeten verzetten. Of je je loopt uit te sloven voor zes of voor drie personen scheelt een hele slok op een borrel...

RICHARD: *(vrolijk)* Goed idee van je, die borrel. Schenk jij me maar eens een cognacje in. Dat brengt de spijsvertering op gang.

MIEN: *(zet de borden die ze in haar hand heeft op tafel en maakt bij de bar het drankje klaar)* Maar over twee keer zoveel loon hoor ik niemand praten.

JOSEFIEN: Mijn man zal het heus wel goed met je maken.

MIEN: Ja ja. Eerst zien, dan geloven. Maar goed, ik wacht af. Als het me niet aanstaat ga ik naar de bond. *(bij Richard)* Hier is uw cognac, meneer.

RICHARD: Het is toch wel Franse, hè?

MIEN: Nee, deze komt toevallig uit Lapland, nou goed? *(pakt de borden op en verdwijnt naar de keuken)*

ANGELIQUE: *(heeft zich aan Mien staan ergeren)* Paps, waarom zeg je niks van dat brutale gedoe van die meid?

JOSEFIEN: Ze is niet brutaal, Angelique. Misschien een beetje ondiplomatiek, maar je weet even goed als ik dat ze een hart van goud heeft en goed is voor haar werk. Ik zou haar voor geen geld willen missen.

RICHARD: Je hebt gelijk, Josefientje. Je moet maar afwachten wat je dan weer in huis krijgt. Goeie dienstmeiden zijn tegenwoordig dun gezaaid.

JOSEFIEN: En bovendien had ze nog gelijk ook. Ze zal het volgende week niet gemakkelijk krijgen met drie gasten er bij. Ik krijg bijna meelij met haar.

ANGELIQUE: Dat had je van te voren moeten bedenken. Maar jij altijd met je misplaatste gastvrijheid.

RICHARD: Je haalt me de woorden uit de mond. Ik vind het wel een tikkie te ver voeren om ze 'n hele week uit te nodigen. Een weekend, alla, dat is nog te overzien.

ANGELIQUE: (*moppert*) 't Is belachelijk. Als je maar niet denkt dat ik me met die indringers zal bemoeien.

JOSEFIEN: (*wat boos*) Nou moeten jullie allebei eens heel goed naar me luisteren. In de eerste plaats zijn het geen indringers, maar heb ik ze uitgenodigd. En dat heb ik ook namens jou gedaan, Richard!

MIEN: (*is juist op tijd opgekomen om de laatste twee zinnen te horen*) Maar niet namens mij. (*ruimt verder af*)

JOSEFIEN: En in de tweede plaats, Angelique, stel eens dat die (*nadrukkelijk*) "indringers" van de winter ook gezegd hadden: We zullen ons niet met die lui bemoeien. Dan waren we misschien wel doodgevroren.

ANGELIQUE: (*verzucht*) Moeder, doe niet zo melodramatisch.

RICHARD: Er zit wel een kern van waarheid in. Als je midden in een striemende sneeuwjacht bij tien graden vorst in een steeds kouder wordende wagen zit in een stikdonkere polder, dan is "doodvriezen" niet zo'n gekke optie.

JOSEFIEN: Ik herinner me nog goed hoe uitgelaten je was toen ze na 'n uur met hun stallantaren door de schoongeveegde voorruit stonden te schijnen.

ANGELIQUE: (*onwillig*) Ja... dat wel...

JOSEFIEN: Nou dan! En ik hoor je nog zeggen, toen we 'n kwartier later aan 'n bord gloeiend hete erwtensoep zaten: Hè, lekker.

RICHARD: (*lachend*) Terwijl er stukken spek in dreven waar de stekelige varkensharen nog op zaten! Ik griezelen nog als ik er aan denk.

ANGELIQUE: Nou ja, ik geef toe dat we alle drie hartstikke blij waren. Maar om die mensen dan gelijk 'n weekje uit te nodigen om ze (*nadrukkelijk*) "ook eens te verwennen" vind ik schromelijk overdreven. Je had je er ook met een bos bloemen van af kunnen maken.

MIEN: Zo is het maar net. Dat had mij 'n hoop werk gescheeld! (*af met de rest van de vaat*)

JOSEFIEN: (*scherp*) Dat, Angelique, zou getuigen van een grofheid die niet de mijne is.

ANGELIQUE: (*vliegt op*) Wat wil je daar mee zeggen?

JOSEFIEN: Denk wat je wilt.

RICHARD: Moeder heeft een beetje gelijk. 'n Bos bloemen is wel erg magertjes.

ANGELIQUE: Waarom heb je ze niet een briefje van honderd gegeven? Of voor mijn part van duizend. Ze zouden er zo blij mee zijn geweest als een stel kinderen en het had ons 'n hoop minder last bezorgd.

JOSEFIEN: Omdat je niet altijd voor de gemakkelijkste oplossing moet kiezen.

RICHARD: Nou ja, het feit ligt er nou eenmaal. We moeten proberen er het beste van te maken.

JOSEFIEN: Ik verwacht wel van jullie dat je niet laat blijken hoe je er over denkt. Afgesproken? *(als niemand antwoord)* Angelique?

ANGELIQUE: *(nors)* Ik zal wel zien.

JOSEFIEN: Dat is geen antwoord.

ANGELIQUE: *(onwillig)* Nou, goed dan.. ik zal m'n best doen.

JOSEFIEN: Je hoeft alleen maar te laten merken dat je nog steeds dankbaar bent. Oja.. Richard, als jij straks Mientje belooft dat je haar zal belonen, dan hebben we van die kant ook geen moeilijkheden meer te verwachten.

RICHARD: Goed Josefiën, ik maak het in orde.

JOSEFIEN: En niet te krenterig, hè? Ik ken jou. Schiet maar eens flink uit je slof.

RICHARD: Je kan van me op aan. Ze zal niet te klagen hebben.

JOSEFIEN: *(opgelucht)* Mooi, dan ben ik nu gerust op de goeie afloop. Want je kan zeggen wat je wilt, maar die mensen hebben het verdiend.... O, Angelique, komt Freddy vandaag nog?

ANGELIQUE: Nee, die heb ik gebeld dat hij zich van de week maar niet moet laten zien.

JOSEFIEN: *(verbaasd)* Waarom niet?

ANGELIQUE: Als hij dat stelletje boertjes hier aantreft zal hij zich afvragen waar wij in vredesnaam mee bezig zijn.

JOSEFIEN: Nou, dan vertel je hem toch *(nadrukkelijk)* "waar wij mee bezig zijn". We doen niets wat niet door de beugel kan.

ANGELIQUE: *(meewarig)* Ja ja. Als ik hem op de hoogte breng zal hij aan ons verstand gaan twijfelen.

JOSEFIEN: *(boos)* Angelique, begin je nou weer? Wat mankeert jou toch? Dankbaarheid is niet jouw sterkste kant, hè?

ANGELIQUE: *(boos)* Moeder, je begrijpt er niets van! *(af in de tuin)*

JOSEFIEN: *(geërgerd)* Nou ja...! Richard, het wordt tijd dat jij onze dochter eens wat fatsoensnormen bijbrengt. Naar mij wil ze blijkbaar niet luisteren.

MIEN: *(links op)* Angelique, zou jij.. O, die is hem net op tijd gepiept. Ik had haar willen vragen voor me af te drogen. Nou ja, dan doe ik het alleen wel. *(wil links af)*

RICHARD: *(na een wenk van Josefiën)* Oja.. Mien, wacht even. Als jij een extra stapje doet volgende week, dan krijg je van mij vijf honderd gulden extra. Schoon in het handje.

MIEN: Doe er twee honderd vijftig bij en ik ben uw man..eh.. uw

vrouw..eh.. nee, dat ook niet..uw..eh..

JOSEFIEN: Dienstbode?

MIEN: Precies! Dan ben ik uw dienstbode.. *(haalt schouders op)* Dat slaat natuurlijk ook nergens op.

RICHARD: Goed, je krijgt je zin. Ik verhoog mijn bod tot zevenhonderd vijftig gulden.

MIEN: Da's mooi. Zo flink heeft u nog nooit in de bus geblazen. *(goedig)* Maken jullie je maar geen zorgen. Op Mientje kan je rekenen. En..eh..bedankt, hè? *(fluitend links af)*

JOSEFIEN: Goed gedaan, Richard. Dat is weer een zorg minder.

RICHARD: Tevreden?

JOSEFIEN: Absoluut. Je bent lief. *(kust hem)*

RICHARD: Dat is dan geregeld. Laat de boeren nu maar dorsen.

JOSEFIEN: Als ze het maar niet hier in m'n kamer doen. Dat geeft zo'n stoftroep. *(naar links)* Kom, laat ik Mien maar eens gaan helpen.

MIEN: *(geagiteerd links op)* Mevrouw, er staan een stelletje vreemde snuiters voor m'n keukendeur. Kan u even komen, want ik durf de deur echt niet open te doen, hoor. Wie weet wat ze van me willen.

JOSEFIEN: *(sust)* Zo'n vaart zal het niet lopen. Kom maar mee. *(met Mien links af)*

RICHARD: *(glimlacht)* Die Mien. Niet bepaald het prototype van een heldin. *(pakt de krant van de salontafel en leest. Hannes komt links uit de tuin, kijkt om de hoek van de tuindeuren, in het zwart gekleed, 'n zwart boerenpetje op, wenkt naar links. Kee verschijnt ook, ook in het zwart, met een mal hoedje op haar grijze haren met een knoetje, draagt een ouderwets rieten koffertje met een leren riem eromheen, wenkt ook naar links. Jan verschijnt in z'n spijkerbroek, schipperstrui en op klompen. Ze staan met z'n drieën naar binnen te loeren maar Richard merkt niets)*

HANNES: *(kucht)* Hm hm... *(Richard merkt nog niets)*

KEE: Hm hm... *(Richard kijkt even om de hoek van de krant de zaal in)*

JAN: Hm hm... *(Richard laat de krant zakken, kijkt van links naar rechts, ziet niks, haalt de schouders op en leest verder)*

HANNES, JAN en KEE: *(kijken elkaar aan, halen ook de schouders op, tegelijk en hard)* Hm hm...!!!

RICHARD: *(schrikt hevig, verfrommeld van schrik de krant, springt op)* Wat..? *(kijkt om en lacht dan)* O, bent u het..? Is dat schrikken!

KEE: *(belangstellend)* Hebbie dat zo'n slecht gewete?

RICHARD: *(bij hen)* Nee nee, maar ik had u niet verwacht.

HANNES: Zie je nou wel dat ik gelijk had? We zijn van de week niet uitgenodigd, maor volgende week pas. *(berustend)* Nou jao, dan gaon we maor weer. Pech gehad. We komme volgende week wel terug,

maotje. Hou doe! (*wil vertrekken*)

RICHARD: Ho ho! Stop!! (*in de tuindeuren*) Natuurlijk wordt u verwacht. Kom binnen, kom binnen!

JAN: Nou moe, die meneer weet ok niet wat-ie wil. Niet verwacht, wel verwacht.. (*trekt klompen uit en stapt binnen*)

RICHARD: (*druk doend*) Welkom, welkom! Leuk, leuk!! Ga zitten, ga zitten!!

KEE: Dat doe ik, dat doe ik. (*gaat midden op de drie-zits zitten*)

JAN: Ik ben er moe van, ik ben er moe van. (*zit naast haar*)

HANNES: Zeg dat wel, zeg dat wel. (*zit aan de andere kant van Kee*)

RICHARD: (*verbaasd*) Waarom zeggen jullie alles twee keer?

HANNES: Nou, dat doe je toch zelf ok? Ik dacht dat dat de gewoonte was in de grote stad.

RICHARD: Nee zeg, gelukkig niet. Dat zou een janboel worden. (*opgewekt*) Hartstikke leuk dat jullie er zijn. Ik zal eens kijken waar m'n vrouw blijft. (*links af*)

HANNES: (*verbaasd*) Nou, die is 'm weer gauw gepiept.

JAN: (*grinnikt*) Hij mot zeker gaon melke.

KEE: (*kijkt belangstellend de kamer rond*) 't Ziet er netjes uit. (*veegt met haar vinger over de salontafel en bekijkt die vinger*) En geen stof te bekenne. (*Josefien kijkt om de hoek van de tuindeuren, wenkt naar links*)

MIEN: (*verschijnt ook, zacht*) Wat is er? (*Josefien wijst lachend naar de drie. Mien schrikt*) O, lieve help! Nou zijn ze al binnengedrongen ook!

JOSEFIEN: (*stapt binnen, vrolijk*) Kijk eens aan, kijk eens aan.. Wie hebben we daar..? (*Hannes, Kee en Jan staan als één man op en staan nu op een rijtje voor de bank*) Daar zijn de drie Kooijtjes!

MIEN: (*verbaasd*) Kooitjes? Dat komt dan goed uit. Stop die drie ijskonijnen er dan maar gauw in, dan kunnen ze geen kwaad meer.

KEE: (*klaagt*) Hannes, waarom praote ze in de grote stad alleen maor wartaol? We hebbe op stee 'n Vlaomse Reus, 'n Angora-konijn en 'n Hollander. Maor van 'n ijskonijn heb ik nog nooit gehoord.

JOSEFIEN: Mevrouw Kooij, maakt u zich geen zorgen. Ik ben blij dat jullie er zijn. (*geeft ze alle drie een hand*) Welkom.., welkom.. welkom..!

JAN: (*grinnikt*) As ik 't goed hoor, dan benne we welkom.

JOSEFIEN: Mien, zet gauw 'n grote pot koffie en haal het gebak uit de koelkast.

MIEN: (*aangebrand*) Welja! Daar begint het al. (*schrikt*) Onee.. dat meen ik niet. Ik vlieg al. (*snel keuken af*)

JOSEFIEN: Waar is Richard?

KEE: Wij hebbe geen Richard. (*wijst*) Hij heet Jan.

JOSEFIEN: Nee, ik bedoel m'n man.

JAN: Ik denk dat die op zoek is naar z'n vrouw. (*wijst naar links*) Hij is gunterheen. (*als Richard links op komt*) O, doar is-t-ie weer. Hebbie d'r gevonde?

RICHARD: Wie?

JAN: Uw vrouw?

RICHARD: Nee, want die was hier.

JAN: (*verrast*) O jao..?

RICHARD: (*opgewekt*) Ga toch zitten, vrienden.

HANNES: (*kijkt naar Kee*) Zou ie ons bedoele?

RICHARD: (*lacht*) Natuurlijk bedoel ik jullie. Mensen die zo onbaatzuchtig en gastvrij zijn als jullie noem ik mijn vrienden.

KEE: O...? Nou, vooruit dan maor. (*als één man ploffen ze op de bank*)

RICHARD: Goed zo. (*wrijft zich de handen*) Zo, daar zitten we dan.

HANNES: Jao, dat zee je van de winter ok. Maor toen zee je d'r bij: Vrieze we dood, dan vrieze we dood.

JOSEFIEN: (*lacht*) Ja, dat is 'n goeie! Maar gelukkig kwamen u en uw zoon ons redden.

HANNES: Ho! Wacht effe! Wij hete niet u en uw zeun, maor we hete Hannes en Jan. As ie daor de eerstvolgende week rekening mee wil houwe, dan kenne d'r geen misverstande ontstaon.

KEE: En ik weet niet of ie 't erbij ken onthouwe, maor ik heet Kee. Of is dat te veul in één keer?

RICHARD: Nee, dat lukt nog wel, Kee. Ik heet Richard.

JAN: Ja, dat zee zij al. (*wijst naar Josefien*)

JOSEFIEN: (*lacht*) Laat ik nou geen "zij" heten maar Josefien. Ja, van huis uit eigenlijk Jossie, maar dat vond mijn man niet deftig genoeg.

JAN: Wat 'n oen! Ik vind Jossie 'n hartstikke mooie naam.

RICHARD: (*wat gebelgd*) Ja ja, ander onderwerp. Hebben jullie het kunnen vinden?

HANNES: (*dom*) Wat...?

RICHARD: Ons huis?

HANNES: O jao hoor. 't Stond vlak naost 't huis hiernaost en je kon het van de weg heel goed zien.

RICHARD: (*kijkt wat ongemakkelijk naar Josefien*) O..eh..jaja..En kon je je voertuig gemakkelijk kwijt? Het parkeerprobleem in de stad is levensgroot.

KEE: Ojao..? Daor hebbe wij geen last van gehad. Gewoon tege die grote deur gezet van die schuur die in de tuin staot.

RICHARD: (*schrikt*) Tegen de garagedeur? Je hebt hem toch niet beschadigd? (*loopt de tuin in naar rechts*)

KEE: (*nonchalant*) O.., is dat de garaogedeur? Dat wist ik niet.

JAN: Je ken ok niet alles wete, moeder.

HANNES: Nee, gelukkig niet. Je moeder is toch al zo'n wijsneus!

RICHARD: (*achter op, verbaasd*) Er staan drie fietsen tegen de garagedeur!

HANNES: Jao, wat dach-ie dan? Dat we op één fiets gekomme zijn? Man, wees wijzer.. Jao, met z'n drieë op één fiets ken natuurlijk wel, maor dan trap je je eige de zenuwe. Dat hou je nooit geen zeventig kilometer vol.

JOSEFIEN: Wil je vertellen dat je op de fiets gekomen bent?

KEE: Jao naotuurlijk. We zijn fietse gewend.

JOSEFIEN: Waarom niet met de auto?

KEE: We hebbe geen auto. Trouwes, Hannes en Jan hebbe alleen 'n rijbewijs voor 'n trekker. En ik had geen zin om op de trekker hierheen te komme.

JOSEFIEN: Je had toch ook de trein kunnen nemen?

KEE: Bij ons in de polder is 'r in de verste verte geen trein te bekenne.

HANNES. Gelukkig niet. De koeie zouwe d'r eige 't apezuur schrikke as ter zo'n ding voorbijkwam.

JAN: Grote kans dassе kerremelk gaon geve.

RICHARD: Je had me moeten mailen, dan had ik jullie met de auto opgehaald.

KEE: (*kijkt naar de anderen*) Mélen..? Wat melen is weet ik niet. Jij, Hannes?

HANNES: Geen flauw idee. En dan nóg 's wat, voor zo'n wippie neem je toch geen auto?

RICHARD: (*verbaasd*) Noem jij zeventig kilometer op de fiets een wipje?

KEE: Richard heb gelijk, Hannes. Bij naoder inzien was 't een wip en geen wippie.

HANNES: (*moppert*) Dat komt omdat jij niks gewend ben.

JAN: Da's niet waor, Pao. Moeder heb vorige week de slote nog uitgebaggerd.

KEE: Zo is 't maor nét!! Daor draoi ik m'n hand niet voor om.

JOSEFIEN: Sloten uitgebaggerd? Maar dat is toch...

JAN: Jao, daor hebbie gelijk in. Da's hard nodig. Want in 't naojaor krijge we schouw. En as 't waoter dan niet genug weg ken lope, omdat de slote dichtgegroeid zijn met vuil, dan krijge we last met het polderbestuur.

HANNES: En dat is het leste waor we op zitte te wachte. Want die lui kenne 't je knap lastig maoke, snappie?

JOSEFIEN: (*verontwaardigd*) Maar je laat je vrouw toch geen sloten uitbaggeren?

JAN: O niet? Wie mot 't dan doen?

JOSEFIEN: *(boos)* Als je zelf je handen eens uit de mouwen stak?

JAN: *(verbaasd)* Verdraoid jao! Dat zou ok kenne! Pao, hoor ie dat?

KEE: *(haast zich)* Nee nee, dat hoeft niet. Die jonge heb 't al druk zat.

RICHARD: *(verbluft)* Daar staat m'n verstand bij stil.

MIEN: *(links op met een grote thermoskan koffie)* Ik heb gelijk maar voor twee keer gezet. Het kan maar gebeurd wezen, vind je niet? *(zet de kan op tafel en zorgt voor kop en schotels, gebakshoteltjes, gebakvorkjes en 'n roomstelletje. Vanuit het wandmeubel zet ze al die zaken op de huiskamer-tafel. Tijdens het volgend gesprek vult ze vijf koppen en zet die op de salontafel)*

JOSEFIEN: *(staat op)* Ik zal je even helpen, Mien.

KEE: *(met gezag)* Blijf zitte!! Da's 'n mooi karweitje voor mijn! Ik heb al veuls te lang op m'n achterwerk gezete.

HANNES: *(grinnikt)* Moeders heb geen onsje zitvlees an d'r lijf.

KEE: Nou nee, dat is het niet, maor ik ken niet gauw genoeg an de koffie met taort zitte. Ik heb 'n raozende trek gekrege door die wip.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto